

Decembre de George Bacovia

Incadrare in epoca literara. Curente si orientari literare. Receptari critice.

Relatia simbolismului de la noi cu restul poeziei moderne e una destul de complicata. In jurul anului 1900 simbolismul francez era epuizat din punct de vedere estetic, in timp ce simbolismul romanesc abia incepe sa se defineasca. Prin urmare - ne spune criticul Nicolae Manolescu - "simbolistii romani prelungesc curentul in noi conditii istorice, sortindu-l, ca altadata romanticii nostri romantismul, unui destin deosebit... Simbolismul romanesc este un simbolism (putine din notele europene ale curentului ii sunt straine) care infloreste in plina epoca moderna si e strabatut de ecourile ei." Poezia lui Bacovia reprezinta perfect aceasta realitate, impingand modernitatea pana la antisimbolism.

Simbolismul este insa, in esenta lui, un curent neoromantic, tocmai prin respingerea parnasianismului, desi in spatiul romanesc se va produce o captare a unor serii de influente romantice, parnasiene si moderne in interiorul simbolismului. Explicatia ar consta in decalajul istoric si in conditiile istorice si literare deosebite. Trebuie sa nu uitam ca relatia dintre curentele anterioare simbolismului, clasicismul si romantismul, a fost cu totul alta la noi decat in mediul francez, cele doua coexistand. Acesta este deci, terenul pe care ia nastere simbolismul si explica particularitatile acestuia in Romania. In acest context aparitia unui poet de esenta romantica, ce cultiva elemente simboliste, precum Ion Minulescu, nu mai este ciudata.

Fibra neoromantica se manifesta si in poezia lui Bacovia, atat prin factura curentului, cat si prin relatia directa cu opera unor modele precum Eminescu sau pasoptistii. "Ceea ce se observa numaidecat la Bacovia este spiritul decadent al unei sensibilitati, in linii esentiale, eminesciene." Spunea Nicolae Manolescu in Poeti moderni.

Poemul Decembrie ilustreaza aceasta influenta romantica. Apare pentru prima oara la, 19 noiembrie 1906, in Romanul literar din Bucuresti, fiind apoi inclusa in volumul Plumb din 1916.

-Tema si semnificatia titlului. Influenta.-

Tema acestui poem este data de refugiul in fata ninsorii, vazuta ca o stihie dezlantuita si nimicitoare, care inghite totul. Odaia devine simbolul acestei "izolari eminesciene de agitatie din afara", pastrand o nota intimista, data de focul care arde, ceaiul, lectura iubitei, avand legatura, mai degraba, cu a doua perioada a romantismului.

Titlul ilustreaza tema, reprezentand o incercare de fixare a unui reper temporal - luna decembrie, luna ninsurilor si a viscolelor din belsug. Insa fixarea nu se face in timpul real, ci intr-o alta realitate, atemporală, in care ninsoarea-l izoleaza de restul lumii. Ea actioneaza ca o bariera intre eul poetic si univers, permitand trecerea intr-un alt plan. Scenariul este asemanator cu cel din Lacustra, mizand pe fortele dezlantuite ale naturii, acolo ploaia, aici ninsoarea. Aceste forte devin factori de distrugere ai universului, atat exterior, cat si interior. Prin contrast, odaia este spatiul refugiului, al retragerii in sine, trairind prin atmosfera si, nu in ultimul rand, prin lectura. Eminescu foloseste

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

---

aceeasi formula a evadarii din realitate la inceputul Scrisorii I.

-Elemente de structura si compozitie.-

Poezia contine sase catrene, prezentand o structura simetrica. Incipitul poeziei marcheaza pe langa asocierea cu titlul si ninsoarea o adresare directa la persoana a II-a. Aceasta face parte din monologul liric, avand rolul de a personaliza aceasta retragere intr-o alta lume.

Erosul face parte integranta din aceasta realitate, inscriindu-se in atmosfera intima a odaii luminata de focul din soba. Finalul poeziei reia melodic, prin refren, primul vers - "Te uita cum ninge decembre", lipsa prepozitiei reusind aproape o personificare a lunii care aduce atata ninsoare.

Acesteia i se adauga doua imperative interesante, imperative ce contureaza locul refugiului ca un cocon al linistii, al iubirii si al veseliei, ceea ce, trebuie sa recunoastem, e singular in poezia bacoviana - "Nu rade...citeste nainte".

Ca si in restul poeziilor lui Bacovia, exista doua planuri, care, de data aceasta, sunt mai clar delimitate - inaintea si afara, planul interior si cel exterior. Influenta romantica se manifesta aici prin refugiul interior in fata distrugerii lumii, care afecteaza profund doar exteriorul. Procedee si mijloace artistice.

Primul catren se deschide cu o puternica imagine vizuala - "Te uita cum ninge decembre", creata printr-un limbaj cu iz arhaic ce serveste retragerii din real. Aceste imagini vizuale respecta dualitatea planurilor - vom avea pe de o parte imagini ale exteriorului, toate din campul semantic al iernii - vijelia, zapada, decembre, promoroaca, iar pe de alta parte, imagini care tin de realitatea interioara - prezenta iubitei, odaia, jaratecul sobei. Lor li se vor adauga imagini auditive, precum trosnetul focului sau sunetul vijeliei. Atmosfera calda si intima a odaii, luminata de prezenta iubitei, nu exclude totusi, sentimentul zadarniciei, provocat de caderea apocaliptica a zapezii si sfarsitul iminent al acestei lumi - "Sau zilele mele-totuna- / As vrea sa le-nvat simfonia". Pluteste un aer de oboseala si fatalitate in acest refugiu din fata distrugerii lumii, pentru ca atmosfera sa fie cu adevarat linistita si vesela - "si ninga... zapada ne-ngroape". Este exact ce exprima aici conjunctivul arhaic, dar si punctele de suspensie. Abandonul in aceasta lume interioara se face lin, cu ajutorul lecturii, care capata puteri purificatoare - "Citeste-mi ceva de la poluri". Gustul pentru antiteze, mult mai pronuntat decat in alte poeme, provine din influenta romantica - caldura din interior in opozitie sugerata cu frigul de afara, ziua si intunericul, interior - exterior, inainte - inapoi. Inventarul figurilor de stil este redus la minimum, poezia ar fi avut aproape un nucleu epic, eclipsat inasa, de prezenta simbolurilor.

Metafora "zilelor mele... as vrea sa le-nvat simfonia" descrie cat se poate de simbolist si de muzical trecerea timpului, desi aceasta supratema are origine tot romantica. Spre deosebire de timpul eminescian care era bivalent, timpul bacovian nu are decat o masura, cea interioara.

-Versificatie-

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

In cele sase catrene rimeaza doar versurile 2 si 4, restul constituind asonante. Masura este fixa, de noua silabe, iar ritmul este trohaic. Limbajul

Are o tenta arhaica - "decembre", jaratec" - ce sporeste impresia de apocalipsa. in acelasi timp se intalnesc in poezie si neologisme -"simfonie", dar prezenta lor e mai discreta.

-Modurile si timpurile verbale.-

Prezentul, folosit des in poezie, reprezinta asumarea acestei lumi interioare, in care eul poetic incearca, nu fara un acut sentiment al sfarsitului, sa-si gaseasca adapost din acest potop de zapada. Imperativele

- "vino", "nu rade" - alaturi de substantivele in cazul vocativ - "iubito" -marcheaza personalizarea monologului liric. Sugerand prezenta unui interlocutor, ele alunga impresia de singuratate si de izolare. Conjunctivele

- "sa ascult", "s-aud" - sunt marci ale proiectiei, ale virtualitatii acestei lumi interioare.

-Concluzii-

Despre frumusetea stranie a poeziei bacoviene s-a scris si se va mai scrie, probabil, Bacovia fiind poetul care marcheaza prin opera sa literatura simbolista si inceputurile poeziei moderne. Insa, ca si in cazul lui Sadoveanu, frumusetea sa e atat de speciala, incat constituie un paradox -ea marcheaza categoric forma si tematica literaturii de dupa, dar va ramane inimitabila. Astfel, poetul care isi joaca propria drama, insingurandu-se de lume, va fi izolat, chiar si in propria-i frumuseti.